

Sygn. akt I NSP 100/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Joanna Lemańska (przewodniczący)

SSN Ewa Stefańska (sprawozdawca)

SSN Leszek Bosek

w sprawie skargi M. S.

na przewlekłość postępowania Sądu Najwyższego w sprawie I NSP 12/18,

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i

Spraw Publicznych w dniu 12 marca 2019 r.,

pozostawia skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 15 grudnia 2018 r. M. S. złożył do Sądu Najwyższego skargę na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy toczącej się przed Sądem Najwyższym pod sygn. akt I NSP 12/18 bez nieuzasadnionej zwłoki, wnosząc o stwierdzenie przewlekłości w tym postępowaniu oraz o przyznanie mu z tego tytułu sumy pieniężnej w wysokości 20.000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę, jako niedopuszczalną, należało pozostawić bez rozpoznania.

Skarga na przewlekłość postępowania stanowi przede wszystkim mechanizm dyscyplinujący organy szeroko rozumianego wymiaru sprawiedliwości, mający zapewnić sprawne rozpoznanie sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora oraz w postępowaniu sądowym. Funkcja ta traci rację bytu w odniesieniu do postępowań już

zakończonych, co koresponduje z wymogiem, określonym w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75; dalej jako: „ustawa o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki”), aby skargę na przewlekłość postępowania wnosić w jego toku. Wniesienie skargi powinno tym samym nastąpić w toku danego postępowania, po zaistnieniu stanu, który w ocenie skarżącego uzasadnia podniesione w niej zarzuty, nie później jednak niż do czasu prawomocnego zakończenia postępowania. Wymaga przy tym wyjaśnienia, iż czynności takie jak zakreślenie sprawy w repertorium są równoznaczne z jej zakończeniem. Warunkiem dopuszczalności skutecznego wniesienia skargi na przewlekłość postępowania w takim przypadku jest zatem jej wniesienie przed wydaniem takiego rozstrzygnięcia (*vide*: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2017 r., III SPP 10/17).

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że skarga na przewlekłość została wniesiona już po zakończeniu objętego nią postępowania, toczącego się przed Sądem Najwyższym, w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, pod sygn. akt I NSP 12/18. Zarządzeniem z dnia 28 listopada 2018 r. bowiem pozostawiono w aktach sprawy o sygn. I NSP 12/18 inicjujące to postępowanie pismo procesowe M. S., datowane na dzień 3 maja 2018 r., zatytułowane jako „zażalenie”, a dotyczące postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2018 r., wydanego w sprawie o sygn. KSP 6/18 w przedmiocie skargi M. S. na przewlekłość postępowania, toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w [...] (punkt 1.) oraz zarządzono o poinformowaniu skarżącego, że pismo to nie wywołuje skutków procesowych i nie może uzyskać procesowego biegu w szczególności z tej przyczyny, iż przepisy Kodeksu postępowania karnego nie przewidują możliwości wniesienia zażalenia na postanowienie zapadłe w przedmiocie skargi na przewlekłość postępowania (punkt 2.). Jednocześnie, odrębnym zarządzeniem z dnia 28 listopada 2018 r., sprawa o sygn. I NSP 12/18 została zakreślona w repertorium, co jest równoznaczne z jej zakończeniem w rozumieniu § 29 Zarządzenia Nr 23/2018 Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z dnia

19 kwietnia 2018 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych jednostek administracyjnych w Sądzie Najwyższym. Tymczasem stanowiąca przedmiot rozpoznania w niniejszym postępowaniu skarga na przewlekłość została wniesiona dopiero pismem z dnia 15 grudnia 2018 r. Już li tylko z tych przyczyn oceniana skarga jawi się jako niedopuszczalna.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że przepis art. 3 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki wymienia enumeratywnie rodzaje postępowań, w których stronom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość postępowania. W tym zamkniętym katalogu nie zostało jednak wymienione ani postępowanie w przedmiocie rozpoznania skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, ani też postępowanie zażaleniowe w sprawach tego rodzaju, tym bardziej, że zgodnie z ugruntowanym poglądem judykatury postępowanie w przedmiocie rozpoznania skargi na przewlekłość ma tryb jednoinstancyjny (*vide*: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 kwietnia 2005 r., SPK 19/05, OSNKW 2005 z. 7-8, poz. 67). Implikuje to stwierdzenie, że w opisanych wyżej kategoriach spraw skarga na przewlekłość postępowania nie służy.

Z powyższych względów, w oparciu o przepis art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, z uwagi na niedopuszczalność skargi, należało pozostawić ją bez rozpoznania.